

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Dia 5. Dissapte. Lo Beato Nicolau Factor y sta. Faina. *Anima.*
Dia 6. Diumenge. III de Quaresma. S. Olaguè bisbè de Barcelona. *Anima.*
Dia 7. Dilluns. S. Tomàs d'Aquino dr. y sta. Perpetua.
Dia 8. Dimarts. S. Joan de Deu fdr. y sta. Erenia, mr.
Dia 9. Dimecres. S. Pacià bisbe de Barcelona y sta. Francisca vda. romana.
Dia 10. Dijous. S. Meltó y 39 companys mrs.
Dia 11. Divendres. S. Constantí cf. y s. Ramiro mr. *Abs. de Carn.*

CUARANTA HORAS

Avui se troben à la iglesia de St. Lluch y demà comensan à la de Sant Pere de Galligàns.

Apostolat de la Oració

Mes de Mars

Intenció general aprobada y benedida per Sa Santetat.

El moviment religiós à Holanda

Oració pera quest mes.

Oh Jesús meu! per medi del Cor inmaculat de Maria Santíssima vos oferesh las oracions, obres y treballs del dia de avuy, pera reparar las ofensas que vos fan, y pera las démes intencions de vostre Sagrat Cör.

Vós las oferesh d' un moda especial, per la complerta conversió d' Holanda.

Resolució Apostòlica

Oferir à Deu oracions y bonas obres per la conversió d' Holanda.

LAS CAMPANAS

¡Qué es grato su sonido para el creyente!

Desde la elevada torre de la iglesia, su voz se extiende por el espacio y sus ondas sonoras llegan á nuestros oídos unas veces como el canto de una plegaria, otras como un aleto de júbilo. Su repique alegre nos anuncia el nacimiento de un tierno infante, y su voz grave y melancólica nos recuerda que ha dejado el mundo de los vivos un hermano nuestro, quizá un ser querido del corazón.

A la primera luz de la alborada, cuando los pájaros

elevan su primer canto al día que nace, la campana deja oír el toque del *Angelus* y su melódico acento hace extremecer de júbilo al hombre más insensible. Al caer de la tarde, cuando los últimos rayos del sol se han hundido detrás de las montañas y la noche avanza por Oriente, envuelta entre sus gasas fúnebres, la campana de la iglesia lleva á nuestros ojos una lágrima y á nuestros labios una oración.

Las festividades más solemnes, sin el volteo de las campanas, perderían una buena parte de su grandiosidad, y á las fiestas del pueblo y á las romerías á nuestros Santuarios les faltarían sin ellas sus colores más vivos, sus notas más juguetonas y simpáticas. Los poetas de todos los tiempos han dedicado sus trobas á las campanas: el inmortal Schiller se inspiró en ellas para uno de sus cantos más preciosos.

El origen de las campanas se pierde en la oscuridad de los tiempos, y la relación íntima que liga su sonido con los diversos actos religiosos, explica el por qué se ha consagrado su uso con una ceremonia especial, reservada al Obispo, que las unge con los Santos óleos, las rocía con el agua bendita y las perfuma con el incienso.

Su significación está muchísimas veces indicada en las inscripciones grabadas en su circunferencia:

Vivos voco, mortuos plango, fulgura frango,
Laudo Deum verum, plebem voco, congrego clerum.
Defunctos ploro, nimbum fugo, festasque honoro.

Era tanta la veneración con que antiguamente se miraban las campanas, que en el Concilio de Colonia se mandó que no las podía tocar sino un clérigo, revestido de sobrepepliz.

Su uso está extendido por todo el orbe, y tanto en Oriente como en Occidente, doquier la Iglesia ha desarrollado su

acción civilizadora, las campanas dejan oír sus ecos vibrantes, recordando al hombre que más allá de este mundo, sobre las nubes que bordan el azul del cielo, se hallan la misericordia y la justicia de un Dios.

En los países cristianos sometidos á los turcos, se prohibe el uso de las campanas, y vergüenza da el decirlo! en nuestra España católica, en la culta ciudad de Bilbao, un Ayuntamiento republicano ha prohibido también que se toquen en los templos: en este punto se dan la mano el pueblo embrutecido de Turquía y los republicanos de nuestra nación.

Y ¿quién habrá sugerido á esos demócratas de la capital de Vizcaya, de esa tierra clásica del catolicismo, un acuerdo tan desatinado? Es lo que vamos á investigar en estas líneas.

Los derechos de la Iglesia en tal asunto tienen por base que las campanas, por su destino primitivo y especial, y por su consagración, son cosas eclesiásticas, y que por esto á la autoridad religiosa pertenece decidir sobre su uso; que no dependen, como actos del culto, mas que de la autoridad de la Iglesia, y que es una usurpación inconveniente de los derechos de la misma, por parte de la autoridad civil, el pretender obligar que se toquen ó dejen de tocarse. De consiguiente el acuerdo de los ediles de Bilbao está basado fuera de todo derecho y razón.

Pero sin duda aquellos republicanos no se han entretenido poco ni mucho en discutir esta cuestión bajo el punto de vista de la legalidad, y que la causa principal del acuerdo que nos acusa obedece á muy diferentes propósitos. Asegura San Clemente Alejandrino que era creencia general en los antiguos pueblos, que el sonido del bronce tenía la virtud de

purificar. Por ahí puede explicarse el despecho de los republicanos por las campanas. El que está metido largo tiempo en la oscuridad, teme á la luz que daña sus pupilas; el que se revuelve en el lodazal del vicio, huye de la virtud, que limpia el alma; al que tiene por costumbre respirar el hábito impuro de las logias masónicas, se le crisan los nervios al oír el sagrado bronce, que purifica el ambiente.

Y á buen seguro que los señores del gorro frigio, aquejados mismo que en el año 1874 saquearon conventos y iglesias, despojándolos de todo cuanto tenía algún valor, no se contentarian, si les fuera posible, mandando enmudecer á los sagrados bronces, sino que convirtiéndolos en moneda, llenarían con ella sus bolsillos democráticos.

El ingrato ruido de las sirenas de las fábricas llamando á los obreros al trabajo, y otros sonidos tan molestos e incómodos, propios de toda ciudad populosa, no han sido capaces de herir los oídos delicados de ese Ayuntamiento anticlerical: tan sólo las campanas que llaman á la oración y recuerdan que no acaba todo con la vida terrena, tan glorificada por los Masones de todos los países, le ha puesto los pelos de punta, decidiéndole á tomar una resolución, digna del más brutal absolutismo.

Los mismos republicanos que hoy la emprenden con los sagrados bronces, lo harán otro día con las campanas mayores del capitalismo burgués, y reducirán al silencio las músicas militares (muy fresco está el *que bailén!* del año 74), y harán enmudecer también otras cosas que suenan, sin olvidar el dinero de los ricos y potentes.

Mas para aquellas horas de anarquía y desenfreno está preparándose la Comunión

carlista, la cual, después de tocar á rebato para lanzar de España á todos los granujas que por aquí colean, echará al vuelo todas las campanas, festejando el triunfo de la Religión y el enaltecimiento de nuestra Patria querida.

VICTOR.

El die 10 de Mars á Girona

El próximo dijous die 10 del corrent, cumplirán els vuit anys de la institució de la *Gran festa* de la Comunió Carlista. La idea fou digna del August Capdill de la Espanya Tradicional y secundada per els aymants del Dret, com era de esperar. Ab seguretat que en tots els indrets de la nació espanyola celebrarà el poble tradicionalista actes solemnes en memòria dels Martyrs de la Fé, de la Patria y del Dret, y per lo mateix no deixaran de ferho els tradicionalistas de aquesta capital. Per de prompte podem anunciar als nostres llegidors que *EL TRADICIONALISTA* s'vestirà de festa, publicant una preciosa alegoria de la Patria depositant una corona sobre la tomba dels Martyrs, y escullit text, dedicat als mateixos.

Per altre part, «La Joventut Carlista», ab cooperació dels demés correligionaris d'aquesta capital y alguns de fora, organizarà actes religiosos que anunciarà ab anticipació.

Tots els que vulgan contribuir ab el seu peculi á la major suatuositat d'aquests actes, poden passar pe'l domicili de la «Joventud Carlista», Fossa 8, baixos, tots el dies, de 11 á 12 y de 4 á 5.

En el próximo número donaré compte dels actes que ab motiu de la Festa dels Martyrs, celebren el nostres correligionaris de la Provincia y quina ressenya ens remetin.

Catilinarias

«Saben á qué s'ha reduhit el gran projecte de festas anunciat pels regidors republicans de Barcelona?»

Donchs á que l'seu iniciador, el Sr. López, després de manifestar en son apoyo que no obstant de ser l'época de celebració de festas més acertada la que's proposaba en lo projecte, ó siga per la primavera de maig (*sic*), y que malgrat gno tenir cap carácter polítich determinat?, devant las manifestacions en contra, «quedaba retirat el dictámen».

Planxa s'anomena aquesta figura.

En cuant á lo de «primavera de maig» nosaltres fins ara teniam entés que de primaveras no n'hi há més qu'una.

De *El Imparcial*.

«¿Cómo ha de ser ahora motivo de satisfacción, ver que está llamado á organizar trabajos de defensa el general que en Santiago de Cuba no supo aprovechar las energias allí reunidas, que sólo sirvieron para ocasionar la muerte de Vara de Rey, el sacrificio del Caney y la rendicion de la plaza?»

Y que digué en lo telegrama en que donaba compte d'aquesta *hazaña*, que Santiago de Cuba no era Girona.

Pot ser hauria estat més acertat en dir que Linares no era l' Alvarez de Castro.

Per menos motius, llegeixo que á Corea han penjat al ministre de la guerra.

No tinguin pas por qu' aixó ho veiem may á Espanya, per més ministres fracasats y traidors que hi hagi. ¡Cá, barret!

D' Ella s'podria dir aquella cuarteta:

«Cuando á oscuras andaban las naciones, colgaban de las cruces los ladrones; más, ahora, en el siglo de las luces, del pecho del ladrón cuelgan las cruces.»

Ha quedat aprobat al Congrés el projecte de ley del servici obligatori, passant per demunt d' ell, com ha dit un diari, com sobre brasas, faltant sòls que l' aprobi l' Senat.

Pera tenir als republicans més contents que 'ls nens petits ab sabates novas.

¡Y pensar que 's dihuén *amigos* (estafadors els hi escauría més) del obrer!

Per qué volen fer el favor de dirme que hi guanya l' obrer ab que 'ls richs hi vagin al servici si ells tampoch poden escaparsen?

Almenos avants podian tenir la esperansa de traure sórt, lo que no vol dir que nosaltres siguém partidaris ni de l' un ni de l' altre, ja que ho som *enrage* del servey voluntari.

Per lo que's refereix á casa nostre, ab rahó ha dit un escriptor modern: «El catalán no quiere que se le fuere en ser soldado y en cambio se alistarà voluntariamente para servir baix la bandera de la patria.»

Diu un periódich setmanal.

«Es molt del cas que felicitém (els catòlics) al Sr. Maura per la brillant defensa que ha fet dels furs de la veritat; pero es també de desitjar que protestin contra d' ell y del seu govern quan defensin errors y atropellin la veritat y la justicia.»

Aixó es posar lo dit á la llaga.

«Perqué es certament bastant estrany que 'ls que avuy aplaudeixen rabiósament al Sr. Maura no hagin tingut una paraula de protesta quan aquet y 'ls seus companys de ministeri han declarat que l' catolicisme res té que veure ab la política y han cantat l' excelencia de las conquistas del dret modern, ó siga del liberalisme.»

De tota conformitat.

Ab motiu del estreno del nou sainet de l' Iglesias, fá notar un diari canalejista que aquet genre lliterari es cada die menys conreuat á Catalunya.

¡Qué vol, dona, qu' estigui el horro para.... sainets, si els polítichs centralistas li han fet perdre l' humor al poble catalá!

Y já se sab *ex abundantia cordis loquitur os*.

Menos mal que já há après á tornalshi las pilotas, quan se li presenta ocasió.

Y á buen entendedor... incilduq

L' esquerra del catalanisme segueix donant seyals de vida.

Unas cuántas mostrats.

«Es veu qu' aquets calificatius de carlistas jesuitas y lluisos els tenen esteriotipats y els gastan á tot drap (els republicans) quan se tracta de atacar als catalanistas. Per ells aixó de la dreta y la esquerra son romanços.»

«Fanàtichs rojos y fanàtichs blanxs tenen el cervell migrat y l' ànima esquifida. No son capassos de capir els grans ideals.»

No sé que entendrán per grans ideals aquesta gent, sense Deu y sense.... solta.

«Son homes lliures, ¿y nosaltres no?, de conciencia lliure, qu' ens repugnan els fanatismes. Per aixó abominem, per un igual, dels clericals que dels jacobins.»

Eres ruso, dich turco y no t' crech.

Triar per triar ja que va que us quedariau ab els darrers?

CICERO

CARLINADAS

El nostre estimat princep D. Jaume ha marxat al Extrem Orient.

Havia anunciat ja, que tan prompte se rompessin las hostilitats entre Russia y Japó s'oferia al Czar.

L' emperador Nicolau li telegrafí que acceptava els seus serveys, mostren-sel sumament agratit.

A nosaltres ens toca pregat de nou, perque Deu 'ns mantingui al nostre valent princep, que ja tantas vegadas ha dat mostres de sa abnegació y heroisme.

La princesa D. Alicia marxa també al Extrem Orient ab l' objecte de pender part en las campanyas com individuo de la Creu Roja.

Marxaré —ha dit— junt ab el meu germà al teatre de la guerra. Primeirament duptaba sobre las dificultats ab que 'm trobaria per desconeixer completament la llengua del pais, pero he pensat que pera aliviar y curar els infelissos no es indispensable parlarlosi son idioma.

Tampoch la espanta el clima del pais ni las fatigas de la guerra, per que aixó 's veu, diu, quan existeix un sentiment impulsat per un noble ideal.

Els de Villacarrillo (Jaen) han constituit una Junta en aquell districte.

Tenen també projectat constituir dintre poch, un Circol Carlista.

Així mateix s'estan preparant per organisarse y trevallar per la causa els carlistas de Palma de Mallorca, impulsats sens dupte per alguns membres de la Joventut de Barcelona, quins, ab la seva estada en dita capital, han procurat comunicársi l'en-tussiasme de qu' ells estan posehits.

Dias passats uns 150 socis de la Joventut de Barcelona feren una excursió de simulacre militar, al poble de Sta. Coloma.

Els joves maniobraren devant al poble, simulant un asalt, á las órdres de quefes carlistas de l' última guerra.

Després efectuaren l' exercici de tiro al blanch ab carrabina.

CRÓNICA DE ROMA

aqueixas almoynas, ha concedit la Benedicció Apostólica á totas aqueixas persones caritativas, pera que servezca d' estímul lo seu zel, y ha regalat una finíssima miniatura sobre marfil, representant á la Verge Santíssima ab lo Bon Jesú, tencada en un march de filigrana d' argent, que s' entregará á qui fassa la oferta més generosa á calsevulla dels quatre cents Monastirs, ab occasió del óbol Pasqual.

S' ha inaugurat solemnement la Societat de Metges catòlichs, fundada en aquesta ciutat eterna baix la protecció de Sant Lluch, evangelista, y dels Sants Cosme y Damiá. La obertura tingüé lloc en el local de la Societat Artística Obrera, assistintihi els SS. Cardenals Vanutelli, Agliardi, Cassetta, Satolli, Mathieu, Gennari, Cavichioni, Aiuti y Vives; si veia també lo més escullit de la classe médica romana. El P. Ferrini ha llegit una carta del Sumo Pontífice, en la qual manifesta la sua satisfacció per la fundació de la Societat, esperant que será una barrera pera contenir las teorías irreligiosas de la época. Al terminar la lectura, fou coronada ab un aplauso unànim. El mateix P. Ferrini pronunció un magnífich discurs manifestant el be immèns que pót fer la Societat médica, que segueix la doctrina de Jesucrist que sanava per tot ahont pasava, avuy majorment que la incredulitat s' exten per tot arreu. Assegura que aqueix Institut naixent es una amenaça al edifici materialista.

El Dr. Tuccemei, ab sa reconeguda competència, disertá llargament sobre el tema: «De la importància que té en medicina legal la doctrina de Van-Deen pera descobrir el rastre de la sanch, y del modo d' evitar la equivocació que pót provenir del ozono admosféric». El Professor Persichetti parlá de «L' origen de la vida». El Dr. Gagliani del «Valor del electrodiagnóstich en la Neuropatología». El doctor Luzzi sobre «L' aparato refrigerant de Leiter».

Ara la Societat se prepara pera rebre la Peregrinació médica internacional. Se doná lectura al programa de la mateixa. Els metges se trobarán á Roma durant las festas gregorianas; assistirán á la missa del Papa á Sant Pere, y juntament ab la Societat Médica de Roma, se-rán admesos pèl Sant Pere en audiència especial.

Don Jaume de Borbón, fill de D. Carles, tan volgut dels Espanyols, ha estat á Roma pera despedir-se dels nobles parents que té aquí, avans de marxar á la Manchuria, hont pendrà part en la guerra Russa-Japonesa, com á oficial del exèrcit rus.

Lo Sant Pare l'admeté en audiència privada, donantli la sua Santa Benedicció.

El die 23, á las 11 y 10 minuts de la nit, ab el tren vía Pontebba, marxá junt ab la seva germana, la príncesa de Schönburg. Foren á despèdirlo á la estació son cunyat D. Fabrici Massimo y la sua germana D. Alicia. D. Jaume estava molt satisfet y se mostrá de molt bon humor. La príncesa Alicia estava molt conmoguda, sobre tot en lo moment d' abraçar á sa germana.

A un personatje que li preguntá quina impressió sentia al marxar cap al teatre de la guerra, ella li respondé que n' estava contentí-

ssima, y va efigirí: "Mais partir c' est mourir un peu!"

De París han enviat á la Comissió pera las festas de la Inmaculada, un magnífich regalo, que consisteix, en 87 brillants, 63 diamants y 10.000 liras que servirán pera una de las estrellas de la corona de la Verge á Sant Pere. La oferta l' ha feta l' abat Rataud, á nom del célebre santuari de Ntra. Sra. de las Victorias.

L' Em. Cardenal Vicari ha publicat l' *Invito Sacro*, contenint la norma pel Jubileu de la Inmaculada, y per las festas de Sant Joseph, de la Anunciació y las Santas Missions que s' predicarán en las principals iglesias de Roma, en los meses de mars, juny y novembre próxims.

Val la pena de continuar en questa Crónica l' extracte d' una carta que s' ha rebut del P. Bertriaux, marista, prefecte apostòlic de las islas de Salomón Meridional (Oceania).

"Avuy es die de joya en lo nostre col·legi de Rua Sura. Se solemnisca la marxa de dos dels nostres joves catequistas, destinats á doscents kilòmetres de distancia, á dues importants vilas de la costa occidental de Guadalcanar. Aquesta terra ingrata de Salomón ha produhit finalment dues flors ó millor els dos primers fruyts".

"Andreu y Sever son fills d' antropofagos (que s' alimentan ab carn humana). Fá pochs anys que jogavan vora del mar, sens altre vestit que l' fanch que ls cobria, quan la barca del missioner fondejà àncoras apropi d' ells. Acceptaren el convit d' anar á Rua; se l' hi feu bona arrivada y varen quedarshi. Cresqueren en sabiduria; varen rebre l' baptism y feren sa primera Comunió, sentintse després ab prou zel pera anar á viure entre ls pagáns y trevallar pera sa conversió. Saben los perills que aixó porta, més els desafian coratjosos pera anar á fer conéixer el nom del Senyor. Ahir eran pagáns, avuy ja són apòstols, demà serán pot sér confessors ó martyrs. ¡Quina alegria per nosaltres veient que Jesucrist beneheix els nostres trevalls!".

Els perduaris, naturalment enemichs del sacerdot, dirán també que ls missioners de las Islas Salomón fan de la religió un negoci.

Avuy, primer de Mars, al mitj die, el Sant Pare ha rebut á la Peregrinació francesa d' Arras, composta de prop de doscentas personas, presidida pel Sr. Bisbe de la diòcessis Mons. Alfret Williez. Pío X ha donat á besar la sua ma als peregrins, confortantlos ab la Benedicció Apostólica.

En una de las salas de la Galería Corsini s' ha inaugurat la duodèssima exposició de grabats, que resulta molt expléndida. No s' hi veu cap trevall enviat d' Espanya.

Han continuat els descobriments arqueològichs en aquets derrers dies á la vía de Sant Joan de Letrán, Mecenate, á la piazza de Venecia, sobre l' Capitoli y altres llocs. Consisteixen las troballas en algunas tombas, fragments d' epigrafia sepulcral, pilastres y paviments antichs de marbre.

O. R.

CRÓNICA GENERAL

Després de brillants oposicions ha alcansat el càrrec de Enginyer de l' Ajuntament de Barcelona, el nostre particular amich y compatrioci D. Albert Fullell.

Rebi l' ilustrat jove la nostre entusiasta felicitació.

El dia 4 del pròxim mes d' Abril se fará entrega á las familias pobres de S. Feliu de Guixols dels vuit mil franchs anyals que deixá el malograt guixolenc D. Anton M. Vidal, á ff de socorrer sas necessitats.

La Cambra Agrícola Oficial del Ampurdá ha près, entre altres acorts, el de celebrar una Asamblea á Figueras durant las firs de Maig, en quina s' discutirán quatre ó cinch temes agrícols d' importancia pera la comarca y solicitar del ministre d' Hisenda la concessió á la Cambra de lliure entrada de la maquinaria agrícola, estant dita entitat obligada á reintegrar els drets d' aduana que reportin els aparatos, un cop s' hagin venut.

Procedent de Barcelona, el dia 21 del passat, arribá á Palma de Mallorca el vapor correu «Catalunya» ab el batalló de cassadors d' Alba de Torme, destinats á reforsar la guarnició d' aquella illa.

La comissió encarregada de gestionar l' emplazamiento del monument al poeta Verdager ha estudiad las ventatjas e inconvenients que tindrà la construcció en la montanya del Tibidabo de Barcelona.

No poguentse construir al cim de la montanya, sembla que serà emplazat en un lloc proper á la mateixa desde ahont s' oviran las illas Balears, Montserrat, Pirineu, Montseny y la ciutat de Barcelona, tot ells cantats per l' immortal autor de «L' Atlàntida».

CRÓNICA LOCAL

El governador civil d' questa província D. Carles García Alix que havia dimitit son càrrec per motius de salut, ha rebut una comunicació del govern suplicantlly, mentres no li siga impossible, retirar la ditta dimisió.

Celebrém la comunicació del ministre de la governació, ab la segretat de que será atesa pel digno gobernador d' questa.

La falta de blat s' ha deixat sentir per desgracia á questa ciutat, puig el preu del pà ha sufert un augment bastant considerable.

Dimecres passat morí en Salt el malaguanyat jove D. Pere Fàbregas Monserrat, qui cursá molts anys en lo seminari d' questa Ciutat ab molt aprofitament y que actualment exercia el càrrec de mestre de la segona classe de la escola normal municipal que regeix el Sr. Isern.

Descanssi en pau el nostre amich molt estimat y rebi sa familia la expressió més significativa del nostre sentiment.

D. Julia de Janer solicita del Gobern autorisació pera destinar al

cultiu del arrós una finca del terme municipal de Fontanillas, poguent reclamar contra aqueix propòsit els que s' creyan perjudicats.

El dia 19 del més actual celebra la fira anyal la vila de Santa Coloma de Farnés y el 25 la celebran las de l' Escala y Arbucias.

El temporal de neus, qu' ha sigut general en tota la península, alcansa també á la nostra ciutat, lo dimecres comensantne á caurer els primers borallons á las deu del matí, qu' anaren augmentant progressivament fins á las dos, en que já una regular alfombra de neu cubria jardins y teulats. Més tard se convertí la neu en pluja, restant encare á darrera hora l' temps ab tendencia á repetirse l' fenòmen.

Un regular nombre de la «Joventud», anà diumenge passat segons anunciarem, á fer el Via Crucis al lloc anomenat Calvari, cantantse durant els intermedis de cada estació una lettrilla á veus sòlas.

S' ha acordat suspender las Conferencies durant el temps de Cuaresma y en son lloc celebrar dit exercici del Via Crucis tots els diumenges á las tres de la tarde.

Ha sigut nomenat representant á questa ciutat de las celebradas aguas «Villet», recomenadas per las eminentias médica per combatre las enfermetats de las vias urinarias, el farmacéutich d' questa ciutat D. Francisco Roca que reb directament las ampollas en sa acreditada farmacia de la plassa del Oli.

Dimarts passat se concentraren en la zona d' questa ciutat els reclutes del passat reemplàs embarcantse ab destino als cossos á que han sigut destinats.

Diumenge passat se reuniren en el Saló d' actes del Foment de l' industria, comers y propietat d' questa ciutat els propietaris y usuaris de salts d' agua, pera tractar de l' aprobació de las Bases y Reglament del «Gremi».

Després d' haberse discutit y aprobat, s' nombrá la Junta del Gremi quedant constituida en la forma següent: President D. Manel Laporta; Vice-president primer Don Francisco Burés; Vice-president segon D. J. Vidal Forcada; Tresorer D. Cristófol Grober; Secretari Don Pere Masfàs; Vocals D. Joseph de Viñals, D. Rafel Matabosch y Don Camilo Mulleras.

Acte seguit s' acordá remetre telegramas donant compte de la constitució del gremi als Senadors y Diputats per questa província solicitant son apoyo pera la petició formulada.

La secció coral del Seminari s' esta ensajant desde fà alguns dias pera la festa del seu patró San Tomás, ó siga l' dilluns vinent. L' ofici serà á cant pla, prenenthi part la secció de tiples de la capella de La Catedral, que anirà alternant. Pera la vetllada de la tarde preparan també escullidas pessas de música religiosa, satisfent així els desitjos del actual Pontífex. Procuraré assistirhi pera donar compte en lo nombre vivent.

El Boletín Oficial del dia 2 d' aquest mes publica la relació dels propietaris interessats en la expropiació de fincas que tindrà lloc ab motiu de la construcció de las carreteras de Hostalrich al Empalme (termes de Massanet) y de Hostalrich, á Tossa.

Pera obtenir economies sembla que s' tracta, en los nous pressupostos, de suprimir uns quants peones caminers. Fins are las carreteras estaban poch menys que intransitables; podem figurarnos lo que serà d' aquí en avant.

Els ajuntaments de la Bisbal y Palamós gestionan l' establecimiento de dos correos diaris per la línia del Baix Ampurdá, reforma tan justa com convenient pera las importants poblacions de dita línia.

Sembla que las próximas festas que celebrarán la ciutat de Figueras ab motiu de las firs de Maig de Santa Creu, serán poch animadas per no correspondre com caldría el petit comers á la crida que se li ha fet pera l' organització de festeigs de manera qu' es casi segur que no hi haurá corrida de toros.

En el Centre cathòlic de Besalú, el dia 28 de Febrer celebraren una vetllada literari-musical per obsequiar el nou senyor Rector de dita població Rnt. don Miquel Prat y Picó.

En la primera part el senyor Plandurá llegí un magnífich discurs; a continuació dos nens recitaren un dialech alussiu al acte. Continuà la lectura d' inspiradas poesias y el cant d' escollidas composicions que foren molt aplaudidas particularment la titulada «Panacea del Dr. Garrido» cantada pel Sr. Teixidor. Terminà la primera part ab «Un saludo al nou Rector» interpretat pel coro de joves d' aqueixa vila, y compost pel intelligent organista Don Blas Capdevila y Bassols.

En la segona part el Sr. Torroella, secretari del Centre y del Ajuntament, pronunció un hermos discurs atacant la falsa llibertat.

Dit Sr. fou molt aplaudit, lo propi que l' Sr. Torrent en «Lo cant del pagés», y els germans Prat en el bellissim dialech que recitaren, posant ff al acte el Sr. Rector agraint ab eloquents paraulas els obsequis que li tributaren, asegurantshí sa cooperació ab tot lo que s' refereixi als interesos religiosos.

Secció Recreativa

Solucions als del nombre 47

A la tarjeta: La Creu de la Masia.

Al endevinal: R.

XARADA

¿Ahont vás primera brut?

—A buscá un segona net.

—Tu has tingut la tot de tot.

—No, la te l' primera bis.

Flor de Lis.

¡FUMADORS!

Si voleu conservar vostra salut, fumeu l' acreditad é higiènic

PAPER JORDÀ

Imprenta de J. Franquet. Gerona

